

Rooma vahvistaa näyn – numero viisitoista

Viimeinen koetus: Herääminen pedon kuvan profeetalliseen kiistaan

Jeff Pippenger

2024-09-03

Me olemme nyt pedon kuvan koetusaikana, ja Adventismin historian ensimmäinen profeetallinen kiista toistuu nyt. Heinäkuussa 2023 ylienkei Mikael laskeutui alas herättääkseen Hesekielin kuolleet, kuivat luut, jotka makasivat surmattuina sen suuren kaupungin, Sodomian ja Egyptin, kadulla. Siellä Ilmestyskirjan yhdestoista luvussa heidät tuodaan kuoleman unestaan Hengen välityksellä. Hesekielin kolmannessakymmenennessäseitsemännessä luvussa neljän tuulen sanoma tunnistetaan sanomaksi, joka muuttaa kuolleet, kuivat luut, jotka tunnistetaan koko Israelin huoneeksi, Herran armeijaksi. Profeetta Daniel edustaa Johanneksen kahta surmattua todistajaa, ja hän edustaa myös niitä, jotka ovat kuolleiden, kuivien luiden laaksossa, samoin kuin vertauksen viisaita neitsyitä.

Kun milleriläiset täyttivät vertauksen, he tunnistivat, että heidän kokemuksensa oli esitetty vertauksessa. Myös sadan neljänsäkymmenen neljän tuhannen on tarpeen tunnistaa, että he ovat olleet viivytyksen ajassa. Danielin tavoin yhdeksännessä luvussa heidän on tunnistettava, että heidät on hajotettu vihollisten maahan, kuten 3. Mooseksen kirjan kahdeksannessa neljättötoista luvussa tarkoitetaan niillä seitsemällä ajalla, sekä myös ymmärrettävä Nebukadnessarin salainen petojen kuva.

Jokaisessa näistä linjoista kuvataan Jumalan Sanasta saatu profeetallinen koetus. Kadulla kuolleina olevat kaksi todistajaa täyttyvät Hengellä, kun heidät herätetään eloon. Hesekielin kuolleiden luiden oli kuultava profeetallinen sanoma. Daniel oli tutkinut Mooseksen ja Jeremian kirjoituksia, kun hänet herätettiin käsittämään hajalleen joutunut tilansa. Toisessa luvussa Daniel ja kolme urhoa herätettiin vertauskuvallisesti ymmärtämään, että heidät oli asetettu kuolemantuomion alaisuuteen, ja sitten profeetallinen valo, joka oli ollut kätkeytyneenä ja sittemmin sinetistä vapautettu, pelasti Danielin ja hänen kolme ystäväänsä. Vertauksen neitsyet herätetään ”huudolla” keskiyöllä. Milleriläiset herätettiin, kun Kristus poisti kätensä taulun kuvioiden päältä. Kaikissa näissä kuudessa todistajassa kuolleet tai nukkuvat herättää profeetallinen sanoma. Sen jälkeen se saa aikaan koetuksen, jossa koetusprosessin päättyessä ilmenevät kaksi luokkaa.

Näiden rivien perusteella on vahvistettu, että kun ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta herätetään viimeisinä päivinä, kyseessä on Hesekielin sanoma neljästä tuulesta sekä Mooseksen sanoma seitsenkertaisesta hajottamisesta 3. Mooseksen kirjan luvussa kaksikymmentäkuusi. Se on ylösousemuksen sanoma, jonka tuo ylienkei Miikael. Se on Nebukadnessarin salaisen unen sanoma petojen kuvapatsaasta.

Neitsyet koetellaan sen perusteella, onko heillä öljyä, joka määritellään ”Jumalan Hengen sanomiksi”. Milleriläiset herätettiin, kun he ymmärsivät olevansa tunnistettavissa Jumalan profeetallisessa sanassa, ja myös silloin, kun he näkivät, että sama todistusaineisto, joka alun perin

johti heidät ennustamaan vuotta 1843, ennustikin todellisuudessa 22. lokakuuta 1844. Näiden linjojen perusteella vahvistuu, että kun sataneljäkymmentäneljätuhatta herätetään viimeisinä päivinä, heidät herätetään profeetalliseen koettelemaan sanomaan, joka synnyttää kaksi palvojen luokkaa.

Kaikki nämä linjat löytävät täydellisen ja lopullisen täyttymyksensä siinä profeetallisen koetuksen ajanjaksossa, jota pedon kuvan muodostaminen pedolle ja pedosta edustaa. Tämä koetus päättyy, kun koetus aika sulkeutuu neitsyiden osalta sunnuntailain kohdalla. Sen tähden pedon kuvan koetusprosessi, joka toistuvasti esitetään koetuksena, joka ilmaisee, ketkä ovat ymmärtäneet sinetistä vapautetun sanoman, esitetään kaikissa näissä profeetallisissa linjoissa. Danielin kirjan kahdennessatoista luvussa viisaat, jotka ymmärtävät tiedon lisääntymisen, kulkevat kolmivaiheisen koetusprosessin läpi, jota kuvataan sanoilla puhdistetaan, valkaistaan ja koetellaan. Nuo kolme vaihetta ovat Pyhän Hengen aikaansaamat vakuuttumisen vaiheet, jotka merkitsevät synnin, vanhurskauden ja tuomion tuntemista. Nuo kolme vaihetta ovat esipiha, pyhä ja kaikkeinpyhin. Nuo kolme vaihetta esitetään myös Ilmestyskirjan neljäntoista luvun kolmessa enkelissä samoin kuin Danielin ja kolmen arvollisen kokemuksessa ensimmäisessä luvussa. Siinä he läpäisivät ensin ruokavaliokoetuksen, sitten näkökoetuksen, ja lopuksi he läpäisivät kolmannen koetuksen, jonka antoi pohjoisen kuningas — Nebukadnessarin edustamana.

Ja näille neljälle nuorukaiselle Jumala antoi tiedon ja taidon kaikessa kirjallisuudessa ja viisaudessa; ja Danielilla oli ymmärrys kaikkiin näkyihin ja uniin. Mutta niiden päivien päätyttyä, joiden kuluttua kuningas oli määrännyt tuotaviksi heidät eteensä, hoviherrain päämies toi heidät Nebukadnessarin eteen. Ja kuningas puhutteli heitä; eikä heidän kaikkien joukosta löytynyt ketään Danielin, Hananjan, Miisaelin ja Asarjan vertaista; sen tähden he jäivät kuninkaan palvelukseen. Ja kaikissa viisauden ja ymmärryksen asioissa, joita kuningas heiltä tiedusteli, hän havaitsi heidät kymmenen vertaa etevämmiksi kuin kaikki tietäjät ja tähdistäennustajat, joita oli koko hänen valtakunnassaan. Daniel 1:17–20.

Viimeinen niistä kolmesta koetuksesta, jotka kohtasivat Danielia ja kolmea urhoollista, oli Nebukadnessarin toimeenpanema koetus; näin ollen se, että lopullinen profeetallinen koetus, jota Daniel ja kolme urhoollista esikuvallisesti edustavat, koskee Babylonia, käy ilmi siitä, että Nebukadnessar oli kuningas, mikä Jesajan kirjan luvussa seitsemän, jakeissa kahdeksan ja yhdeksän, osoittaa kuninkaan, kansan pääkaupungin ja ”pään” olevan toistensa kanssa vaihdettavia vertauskuvia. ”Pää” edustaa nykyajan Babylonin päätä viimeisinä päivinä. Tuo ”pää” viimeisinä päivinä on Ilmestyskirjan seitsemännentoista luvun portto, jonka otsaan on kirjoitettu: ”SALAISUUS, SUURI BABYLON, PORTTOJEN JA MAAN ILJETYSTEN ÄITI.”

Sadankahdenkymmenen neljän tuhannen viimeinen profeetallinen koetus liittyy oikeaan tai väärään ymmärrykseen nykyisen Babylonin ”päästä” viimeisinä päivinä. Heidän viimeiseen koetukseensa sisältyy myös sen ymmärtäminen, että nykyinen Babylon ja nykyinen Rooma ovat toisiaan vastaavia vertauskuvia, ja että sen vuoksi nykyisen Babylonin ”pää” on sama ”pää” kummassakin esityslinjassa, sillä ne ovat toisiaan vastaavia vertauskuvia.

„Maailma on täynnä myrskyä, sotaa ja eripuraisuutta. Kuitenkin yhden pään alle — paavillisen vallan alaisuuteen — kansat yhtyvät vastustamaan Jumalaa Hänen todistajiensa persoonassa.”

Daniel ja kolme urhoollista havainnollistavat, että viimeinen profeetallinen koe, sillä se on aina profetiaa koskeva koe, on Roomaa koskeva koe, sillä päänä viimeisinä päivinä on paavillinen valta, jota esikuvaa Nebukadnessar, Babylonin ensimmäinen pää, joka henkilökohtaisesti koetteli Danielia ja kolmea urhoollista. Danielin ja kolmen urhoollisen esikuvaama kiista ennakoituaan myös adventismin perustavan historian ensimmäisessä kiistassa, sellaisena kuin se on esitetty vuoden 1843 kartalla, jota Herran käsi johti ja jota ei tullut muuttaa. Vuoden 1843 kartalla esitetty kiista perustui siihen, tunnistettiin Antiokhos Epifanes vai pakanallinen Rooma vallaksi, joka vahvisti näyn Danielin kirjan yhdestoista luvun jakeessa neljatoista.

Viimeisten päivien historiassa sataneljäkymmentäneljätuhatta koetellaan heidän profeetallisen ymmärryksensä perusteella. Profeetallinen ymmärrys vahvistuu useiden profetian linjojen kautta, jotka osoittavat viimeisen koetuksen olevan luonteeltaan profeetallinen. Koetus etenee vaiheittain ja saavuttaa päätöksensä kahden palvojaluokan ilmenemisessä.

Niin kuin Danielin kirjan kahdennessatoista luvussa esitetään, koetus alkaa, kun uusi profeetallinen valo avataan sineteistään, ja ensimmäinen koetus on silloin se, syödäänkö sanoma vai hylätäänkö sanoma. Daniel esittää tämän koetuksen sanalla ”puhdistetut”, ja seuraavaa koetusta Daniel kutsui sanalla ”valkaistut”, ja prosessi päättyi kolmanteen ja viimeiseen koetukseen, joka esitetään sanalla ”koetellut”. Kolmas ja viimeinen koetus on se, jossa nuo kaksi ryhmää ”koetellaan”, ja siellä ne osoittavat, onko niillä öljyä vai ei.

Danielin ensimmäinen luku osoittaa suoraan viimeisen koetuksen, ja näin ollen Daniel yksilöi sen koetuksen, jota kuvataan ”pedon kuvan muodostamisena” ja joka on ”koetus, jonka Jumalan kansan on läpäistävä”, sekä ennen kuin ”heidät sinetöidään” että myös ennen kuin ”armonaika päättyy” pian tulevan sunnuntain yhteydessä.

Sen koetukseen, kuinka pedon kuva muodostetaan, kuuluu profeetallinen koetus kolmiliiton profeetallisen rakenteen ymmärtämisestä. Lohikäärmeellä, pedolla ja väärällä profeetalla on määrätty profeetallinen rakenne, joka on vahvistettu lukuisten profeetallisten todistajien varaan. Ymmärtää, kuinka kolmiliitto liittyy yhteen yhdeksi ainoaksi profeetalliseksi vallaksi viimeisinä päivinä, merkitsee ymmärtää, kuinka pedon kuva muodostetaan.

Yksinkertainen, mutta samalla monitahoinen havainnollistus siitä, kuinka tärkeää on ymmärtää, miten pedon kuva muodostetaan viimeisinä päivinä, on Paavalin todistus synnin ihmisestä 2. Tessalonikalaiskirjeen toisessa luvussa. Paavali käsittelee pakanallisen Rooman ja paavillisen Rooman välistä profeetallista suhdetta, ja tehdessään niin hän osoittaa, että ”pakanallisen Rooman ja paavillisen Rooman profeetallinen suhde” on aihe, joka tuo esiin kaksi palvojien luokkaa.

Yksi ryhmä rakastaa totuutta ”pakanallisen Rooman ja paavillisen Rooman profeetallisesta suhteesta”, ja toinen ryhmä ei rakasta tuota totuutta ja saa sen tähden väkevän eksytyksen. Se pakanallisen Rooman ja paavillisen Rooman profeetallinen suhde, jonka Paavali esitti, on vain yksi monista profeetallisista kohdista, jotka kuvaavat näiden kahden vallan välistä suhdetta sekä myös näiden kahden vallan suhdetta Yhdysvaltoihin.

Pakanallinen Rooma on lohikäärme, paavillinen Rooma on peto ja Yhdysvallat on väärä profeetta. Ahab on lohikäärmekuningas, kymmenen kuninkaan kuningas, joka on naimisissa portto Iisebelin kanssa; tämä hallitsee kaksijakoista väärin profeettojen joukkoa. Miespuoliset profeetat olivat Baalin profeettoja, ja metsikön papit edustivat naispuolista jumalatarta Astarteta. Yhdessä he esikuvallisesti kuvaavat viimeisten päivien väärää profeettaa, joka muodostaa pedon kuvan, kuten naispuoliset papit ja miespuoliset profeetat sitä edustavat.

Lohikäärme on Ahab, joka on Ilmestyskirjan seitsemännentoista luvun kymmenen kuninkaan vertauskuva, ja on kahdeksasta valtakunnasta seitsemäs valtakunta. Kuudes valtakunta on Yhdysvallat, Iisebelin väärät profeetat; seitsemäs valtakunta on kymmenen kuningasta, Yhdistyneet Kansakunnat, lohikäärmeen valta, ja kahdeksas valtakunta, joka on niistä seitsemästä, on viides valtakunta, joka sai kuolinhaavan, joka herätetään eloon kahdeksantena ja viimeisenä valtakuntana, joka on peto, jolle ja jonka mukaan Yhdysvallat ja sen jälkeen koko maailma tekee kuvan.

Danielin ensimmäinen luku osoittaa viimeisen profeetallisen koetuksen, johon sisältyy Rooman ymmärtäminen sellaisena kuin se on esitetty Jumalan sanassa. 2. Tessalonikalaiskirje osoittaa, että viimeiseen profeetalliseen koetukseen sisältyy valoa Modernin Rooman rakenteesta, sellaisena kuin sitä edustaa pakanallisen ja paavillisen Rooman välinen profeetallinen ja poliittinen suhde.

Danielin toinen luku havainnollistaa, että viimeisinä päivinä avataan salaisuus, joka koettelee sataneljääkymmentäneljätuhatta, sillä Daniel ja kolme urhoollista toisessa luvussa edustavat Jumalan viimeisten päivien kansaa. Se profeetallinen salaisuus, joka avataan ja näin ollen koettelee heitä, on Nebukadnessarin salainen uni petojen kuvapatsaasta, ja näin se edustaa sataneljääkymmentäneljätuhannen viimeistä koetusta, joka on, kuten sisar White on kirjoittanut, ”pedon kuvan muodostaminen”.

Danielin toisen luvun edustama koetus asetetaan kuolemanuhkan alaiseksi. Viimeisten päivien esikuvana se vahvistaa sen, mitä Paavali opetti, kun hän yksilöi väkevän eksytyksen, joka kohtaa niitä, jotka eivät rakasta totuutta. Danielin historian yhteydessä hänen ymmärryksensä pelasti Babylonin viisaat miehet, mutta viimeisten päivien lopullisen koetuksen jälkeen ei enää ole armonaikaa.

Jokainen niistä kiistakysymystä koskevista linjoista, jotka olemme tunnistanee Rooman symboliin liittyen, antaa suoran todistuksen siitä kiistasta, joka on nyt käynnissä. Kun sunnuntailainsäädäntöä ajava liike nyt etenee pimeydessä, Jumalan profeetallinen Sana osoittaa sen lähestymisen, vaikka hyvin harvat sielut ovat päivän lapsia, ja ne, jotka eivät ole päivän lapsia, eivät sen tähden tiedä, että koetusajan hiekka valuu nopeasti loppuun. Tämä tapahtuu siinä yhteydessä, jonka sisar White on tunnistanut, jossa viimeiset liikkeet tulevat olemaan nopeita. Heinäkuussa 2023 Mikael laskeutui alas nostamaan mahtavan sotajoukkonsa jaloilleen, mutta jotta voisi olla osa tuota sotajoukkoa, on ensin täytynyt täyttyä profeetallinen työ, ja se toteutuu siinä poliittisessa ympäristössä, jossa pedon kuvaa muodostetaan.

Profetaalliseen työhön, joka on saatettava päätökseen, sisältyy pedon kuvan muodostumisen tunnistaminen. Profetian tutkijan on nykyhistoriassa tapahtuvien tapahtumien perusteella

tunnistettava, että ne uskonnolliset ja poliittiset tekijät, jotka tuottavat pedon kuvan Yhdysvalloissa, ovat jo käynnissä. Tutkijan on myös tunnistettava, kuinka pedon kuva muodostuu profeettallisesti niin kuin se esitetään Jumalan Sanassa. Hänen on myös tunnistettava, että samalla kun pedon kuvaa muodostetaan Yhdysvalloissa, Jumalan kuvaa muodostetaan sadassaneljässäkymmenessäneljäthuhannessa. Hänen on ymmärrettävä viimeisten päivien historian rinnakkaisuus milleriläisiin heidän historiassaan Keskiyön huudon sanoman kehittymisen aikana, jolloin heidät herätettiin siihen tosiasiaan, että he olivat vertauksen viipymisen ajassa, ja että näin ollen he itse ovat neitsyet. Kaikki kolme osatekijää ovat osa profeettallista koetusta, joka alkoi toteutua heinäkuussa 2023.

“Rivi rivin päälle” jokainen Roomaa koskeva kiista, joka on noussut adventtihistorian aikana, oli pyhää historiaa, joka toistuu viimeisinä päivinä. Lopullinen kiista Roomasta on suorana seurauksena siitä, että Jumalan kansa kieltäytyi heräämästä sille sanomalle, joka saapui heinäkuussa 2023.

”Jumala herättää kansansa; jos muut keinot epäonnistuvat, heidän keskuuteensa tulee harhaoppeja, jotka seulovat heitä erottaen akanat vehnästä. Herra kutsuu kaikkia, jotka uskovat Hänen sanaansa, heräämään unesta. Kallisarvoista valoa on tullut, juuri tähän aikaan soveltuvaa. Se on Raamatun totuutta, joka osoittaa vaarat, jotka ovat aivan edessämme. Tämän valon tulisi johtaa meidät ahkeraan Raamatun tutkimiseen ja mitä tarkimpaan niiden näkemysten tutkisteluun, joita pidämme oikeina. Jumala tahtoo, että kaikki totuuden ulottuvuudet ja näkökannat tutkitaan perusteellisesti ja hellittämättä, rukouksen ja paaston kera. Uskovien ei tule levätä olettamusten ja epämääraisten käsitysten varassa siitä, mikä muodostaa totuuden. Heidän uskonsa tulee olla lujasti perustettu Jumalan sanaan, jotta koetuksen ajan tullessa ja heidän joutuessaan neuvostojen eteen vastaamaan uskostaan he kykenisivät antamaan syyn siihen toivoon, joka heissä on, sävyisyydellä ja pelolla.

”Kiihottakaa, kiihottakaa, kiihottakaa. Niiden aiheiden, joita esitämme maailmalle, tulee olla meille elävää todellisuutta. On tärkeää, että puolustaessamme niitä oppeja, joita pidämme uskon perustavina opinkohtina, emme koskaan salli itsemme käyttää sellaisia perusteluja, jotka eivät ole täysin päteviä. Ne saattavat vaieta vastustajan, mutta ne eivät kunnioita totuutta. Meidän tulee esittää päteviä perusteluja, jotka eivät ainoastaan vaienna vastustajiamme, vaan kestävät mitä lähimmän ja tarkimman tutkistelun. Niiden keskuudessa, jotka ovat kouluttaneet itsensä väittelijöiksi, on suuri vaara, etteivät he käsittele Jumalan sanaa oikeudenmukaisesti. Kohdatessamme vastustajan meidän tulee vilpittömästi pyrkiä esittämään asiat sellaisella tavalla, että hänen mielessään herää vakuuttuneisuus, sen sijaan että pyrkisimme ainoastaan vahvistamaan uskovien luottamusta.”

”Olkoonpa ihmisen älyllinen edistys kuinka suuri tahansa, älköön hän hetkeksikään ajatelko, ettei perusteelliselle ja jatkuvalle Raamatun tutkimiselle suuremman valon saamiseksi ole tarvetta. Kansana meidät on kutsuttu yksilöinä olemaan profetian tutkijoita. Meidän on valvottava vakavasti, jotta voisimme erottaa jokaisen valonsäteen, jonka Jumala meille esittää. Meidän tulee havaita totuuden ensimmäiset kajastukset; ja rukouksellisen tutkimisen kautta voidaan saada kirkkaampaa valoa, joka voidaan tuoda toisten eteen.” Testimonies, osa 5, s. 708.

Millerin ajan protestantit kieltäytyivät antautumasta kieliopin sääntöjen ohjattaviksi ja päättivät sivuuttaa jakeessa neljätoista olevan sanan ”myös”, joka kieliopillisesti määrittää, että ”sinun kansasi ryöstäjät” edustivat uutta valtaa, joka tuotiin niiden tapahtumien kulkuun, joita kuvattiin niissä jakeissa, joiden yhteydessä jae neljätoista esiintyy. Uriah Smith teki täsmälleen saman, kun hän sivuutti sen kieliopillisen todistusaineiston, joka osoittaa, että pohjoisen kuninkaan jakeessa kolmekymmentäkuusi ja myöhemmin jakeessa neljäkymmentä täytyi olla sama pohjoisen kuningas, joka oli ollut aiheena jakeesta kolmekymmentäyksi lähtien.

Nykyään ne, jotka opettavat, että Yhdysvallat on ”ryöstäjät”, käyttävät erästä sisar Whiten kohtaa, jossa paavillinen valta ja Yhdysvallat yksilöidään viimeisten päivien kahdeksi ensisijaiseksi vainoavaksi vallaksi, ja vääntävät kielioppia väittääkseen, että viittaus ”vanhaan maailmaan”, jota sisar White käyttää määritellessään Eurooppaa, tarkoittaakin todellisuudessa mennyttä historiaa. Kohdan kielioppi osoittaa tämän oletuksen virheelliseksi, ja se tapa, jolla sisar White käyttää ilmaisua ”vanha maailma” kyseisessä kohdassa, on yhdenmukainen sen kanssa, miten hän käyttää sitä muualla kirjoituksissaan. Näin tehdessään hän on myös samaa mieltä niiden historioitsijoiden kanssa, jotka käyttävät ilmaisua ”vanha maailma” suhteessa ”uuteen maailmaan” erottaakseen Euroopan Amerikoista.

”Vanhan maailman roomalaisuus ja Uuden maailman luopunut protestantismi tulevat noudattamaan samanlaista menettelytapaa niitä kohtaan, jotka kunnioittavat kaikkia jumalallisia käskyjä.” Suuri taistelu, 615.

Kieliopillisesti ilmaus ”tulee vainoamaan” osoittaa, että sekä ”vanhan maailman” että ”uuden” edustamat vallat molemmat ”vainoavat” Jumalan kansaa viimeisinä päivinä, ja on kieliopillisesti virheellistä väittää, että tämä lause viittaisi ”vanhaan maailmaan” menneenä historiana ja ”uuteen” viimeisinä päivinä. ”Rivi rivin päälle” kaikki Rooman vanhat kiistat osoittavat viimeisten päivien profetian tutkijalle, että kun heidät herätetään pedon kuvan koetukseen, siihen sisältyy olosuhde, jossa kansasi ryöstäjien oikea tunnistaminen tulee ilmi. ”Ryöstäjien” oikea ymmärrys esitetään vuoden 1843 pioneeritaulussa, ja on sen tähden perustava totuus, joka vahvistettiin Profetian Hengen arvovallalla. Tämä osoittaa, että kun profetian tutkijat heräävät lopulliseen koetukseensa, ”ryöstäjien” aihepiiri edustaa myös lopullista hyökkäystä perustavia totuuksia ja Profetian Henkeä vastaan.

Jatkamme näitä ajatuksia seuraavassa artikkelissa.